

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΘΕΡΜΑΝΣΗΣ «ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΥΜΩΝ ΕΜΠΙΜΠΡΑΜΕΝΩΝ, ΥΜΕΙΣ ΑΔΕΤΕ» (Ιούνιος 2007)

Συγγραφέας: ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ασφαλώς και ο καύσωνας των ημερών δεν αποτελεί από μόνος του ένδειξη κλιματικής αλλαγής. Παρόμοιες υψηλές θερμοκρασίες έχουν παρατηρηθεί και στο παρελθόν τέτοια εποχή. Η παρατεταμένη διάρκεια όμως αυτού του καύσωνα είναι ένα ιδιαίτερα ασυνήθιστο φαινόμενο που δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο. Όπως μαρτυρούν οι καταγραφές, η εμφάνιση τόσο πολλών συνεχόμενων ημερών μέσα στον Ιούνιο με τη θερμοκρασία να ξεπερνά τους 37-38 βαθμούς Κελσίου είναι ένα πραγματικά σπάνιο φαινόμενο.

Εν τω μεταξύ η περσινή χρονιά χαρακτηρίστηκε διεθνώς ως η θερμότερη που έχει ποτέ καταγραφεί. Ταυτόχρονα έγινε γνωστό ότι οι 10 υψηλότερες θερμοκρασίες που έχουν παρατηρηθεί ποτέ εμφανίστηκαν τα τελευταία 14 χρόνια.

Η Γη θερμαίνεται. Η μέση θερμοκρασία του πλανήτη αυξήθηκε κατά 0,60 β. C στη διάρκεια του περασμένου αιώνα. Για την Ευρώπη η αύξηση αυτή ήταν της τάξεως του ενός βαθμού Κελσίου, ενώ στον Αρκτικό Κύκλο έφτασε τους 4-5 βαθμούς.

Δεν είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της Γης που το κλίμα αλλάζει. Είναι όμως η πρώτη φορά που αυτό συμβαίνει με ευθύνη του ανθρώπου. Κι αυτό έχει τη δική του σημασία τόσο για την ένταση και την ταχύτητα με τις οποίες συμβαίνουν οι κλιματικές αλλαγές όσο και για τις ευθύνες που μας βαραίνουν αναφορικά με την αποκατάσταση της βλάβης που έχουμε προκαλέσει.

Η απορρύθμιση του κλίματος στη δική μας περιοχή της Μεσογείου αναμένεται να προκαλέσει ένταση των ακραίων φαινομένων. Οι θερμοί και άνυδροι χειμώνες θα διαδέχονται συχνότερα στο εξής περιόδους θερινού καύσωνα, ενώ συχνότερα θα εμφανίζονται και εναλλαγές περιόδων ξηρασίας και πλημμύρας. Οι επιπτώσεις στα ήδη ευαίσθητα ελληνικά οικοσυστήματα θα είναι καθοριστικές. Τα δάση, για την ακρίβεια όσα έχουν απομείνει και όσα θα γλιτώσουν από τη συντονισμένη επιδρομή που υφίστανται από τη σημερινή κυβέρνηση, θα υποστούν στο άμεσο μέλλον τις

επιπτώσεις και των καλοκαιρινών πυρκαγιών. Τα ήδη διαταραγμένα υδατικά ισοζύγια σε αγροτικές και αστικές περιοχές θα διαταραχθούν ακόμη περισσότερο και τα φαινόμενα της λειψυδρίας στο εξής θα αποτελούν συνήθη πραγματικότητα.

Το νερό θα αποτελέσει στο μέλλον τον πλέον κρίσιμο και καθοριστικό παράγοντα για την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Μας περιμένουν δύσκολα χρόνια. Κληρονομήσαμε μια πλούσια και όμορφη Ελλάδα και κινδυνεύουμε να παραδώσουμε στα παιδιά μας μια... έρημο Σαχάρα! Αν δεν συνειδητοποιήσουμε τη σοβαρότητα της κατάστασης και δεν αλλάξουμε, τα δύσκολα χρόνια θα γίνουν εφιαλτικά.

Οι... «κουτόφραγκοι» το έχουν καταλάβει από καιρό και έχουν κάνει σημαντικά βήματα προσαρμογής. Η οδηγία-πλαίσιο για το νερό, που ήδη εφαρμόζεται στις ευρωπαϊκές χώρες και αποδίδει, δείχνει την κατεύθυνση για μια βιώσιμη υδατική πολιτική. Η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική από την άλλη δίνει κίνητρα για τον επανασχεδιασμό της αγροτικής ανάπτυξης σε νέες βάσεις, συμβατές τόσο με το φυσικό περιβάλλον όσο και με την ιδιαίτερα ανταγωνιστική σημερινή διεθνή πραγματικότητα. Κι ενώ αυτά συμβαίνουν αλλού, στη... μακρινή Ελλάδα η υλοποίηση της απαραίτητης υποδομής για την άσκηση πολιτικής για το νερό αναζητείται μεταξύ άγνοιας, αδιαφορίας και υποστήριξης μεμονωμένων συμφερόντων! Η εναρμόνιση με τα ευρωπαϊκά δεδομένα έχει διά νόμου (!) ανασταλεί, προκειμένου να επισπευσθούν, άνευ όρων, τα έργα εκτροπής του Αχελώου στην... εκλογική περιφέρεια του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ.

Όσο για τη νέα ΚΑΠ, η ουσία της έχει χαθεί σε μια άνευ προηγουμένου πελατειακή πολιτική επιδοτήσεων σε πρόωρα συνταξιοδοτημένους αγρότες καθώς η έννοια της μεταρρύθμισης στον αγροτικό τομέα, αντί να υποστηρίζει την ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου, ενισχύει την πλήρη εγκατάλειψη και την απερίημωσή της.

Η κλιματική αλλαγή απαιτεί πολιτική αλλαγή. Η χώρα βαδίζει χωρίς πολιτική για το περιβάλλον, χωρίς προετοιμασία για την αντιμετώπιση των φυσικών κινδύνων, χωρίς αναπτυξιακό σχεδιασμό προσαρμοσμένο στη σύγχρονη πραγματικότητα. Ο φυσικός μας πλούτος, το μεγαλύτερο συγκριτικό μας πλεονέκτημα, γίνεται βορά στην απάθεια, την υποκρισία και την εξυπηρέτηση συμφερόντων. «Των οικιών υμών

εμπιμπραμένων, υμείς άδετε». Στην κυριολεξία! Η χώρα εισέρχεται επίσημα στην εποχή της υπερθέρμανσης, με τον Πρωθυπουργό να απαγγέλλει αμέριμνα στίχους από τραγούδια του Μπομπ Ντίλαν και να βαφτίζει «μεταρρυθμίσεις» την οπισθοδρόμηση σε αλήστου μνήμης εποχές. Τότε που η ανάπτυξη ήταν συνώνυμη με την παράδοση των δημόσιων αγαθών σε μεμονωμένα συμφέροντα. Τότε που η κοινωνική δικαιοσύνη ήταν συνώνυμη με τη φιλανθρωπία και τις προεκλογικές παροχές.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» στις 26 Ιουνίου 2007, σ. 6.